

“فصل دستمزدها” طبقه کارگر کجا ایستاده است؟ مظفر محمدی

گزارش تجمع اعتراضی لندن در حمایت از کارگران و فعالین کارگری در زندان تشکیلات حزب حکمتیست - خط رسمی (واحد لندن)

گزارشی از مراسم های ۸ مارس حزب در خارج کشور

تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست (خط رسمی) امسال در کشورهای مختلف، مراسمهای متنوعی را به مناسبت ۸ مارس، برگزار کرد. مراسمی که بر متن گسترش طنین آزادیخواهی و برابری طلبی در ایران و رهایی از یوغ رژیم اسلامی سرمایه، رنگ و بوی متفاوتی نسبت به سال های گذشته داشت.

لندن

در لندن، مراسم ۸ مارس با شعر خوانی سونیا محمدی آغاز گردید و سپس بعد از پخش ویدئو کلیپی از تاریخچه هشت مارس و مروری بر مبارزات زنان در جهان، آذر مدرسی در مورد اوضاع فعلی در ایران، جایگاه و نقش جنبش زنان در اوضاع فعلی ایران با عنوان “جنبش رهایی زن و انقلاب آتی” سخنرانی کرد. در ادامه بختیار پیرخضری اطلاعاتیه های سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و اتحاد سراسری بازنشستگان ایران که به مناسبت روز جهانی زن صادر شده بود را قرائت کرد. ... صفحه ۳

کسی هست فکر کند که بعد از ۴ دهه مبارزه بر سر افزایش دستمزد در دل بحران های اقتصادی و گرانی و تورم افسار گسیخته و تا حد گرسنگی و فلاکت اجتماعی، ناآگاهی وجود دارد؟ امروز نه تنها هر تک کارگری بلکه حتی بورژوازی هم می داند که سید معیشت خانواده کارگری که گرسنگی نکشد و زیر خط فقر زندگی نکند و کودکش کار نکند و برای تامین معیشت و نان تن فروشی نکند و یا از فرط استیصال و گرسنگی خودکشی نکند و یا کلیه اش را نفروشد... باید چقدر باشد. از نظر بورژواهایی که سنگ کارگر را به سینه می زنند حداقل دستمزد کارگر در شرایط کنونی ایران بالای ۵ و ۶ میلیون تومان در ماه است. بنا بر این در اسفند ماه ۹۷ هم مساله افزایش دستمزد و اینکه حداقل آن چقدر باشد سوال و کلید مفقوده ای نیست که کسی دنبال آن بگردد و کشف و پیدایش کند.

همان حدی که بخشی از خود بورژوازی می گوید غیر ممکن است. و سرانجام این مساله در میان بخشهای مختلف بورژوازی طرفدار ۲۰ درصد افزایش تا پروپاگاندا پوچ و ریاکارانه ی چهار و پنج برابر شدن میزان حداقل مزد، فیصله پیدا می کند. در این دعوا طبقه کارگر کجا ایستاده است؟ طبقه کارگر و رهبران و فعالین طبقه چه کارهایی باید بکنند و چه موانعی را باید کنار بزنند تا بتوانند در امر تعیین حداقل دستمزد مکفی نقش جدی ایفا کنند؟ پاسخ درست به این سوالات می تواند موقعیت کنونی طبقه کارگر را در این دعوا نشان دهد. از جمله نشان دهد که طبقه کارگر آیا می تواند در مبارزه برای افزایش دستمزدها و تامین معیشت و رفاه خانواده اش عقب نشینی ای به بورژوازی و پیشروی ای برای خود حاصل کند، یا کماکان در حاشیه این موضوع باقی مانده و سرنوشتش را بورژوازی حاکم و کارفرماها تعیین کنند.

از نظر من و در رابطه با این مساله، بدوا دعوا در درون خود طبقه کارگر و موانع دست و پاگیری است که نتواند در دعوی سالانه و یا مستمر

برای افزایش دستمزد و دیگر مطالبات خود نقش جدی و تعیین کننده ایفا کند. ببینید، بیش از ۱۵ میلیون کارگر شاغل با دستمزد زیر خط فقر و در حد فلاکت وجود دارد. بیش از ۶ میلیون کارگر بیکار بدون بیمه بیکاری پشت درب کارخانه ها و شرکت ها و مراکز کار، صف بسته است. بیش از دو میلیون کودکان کار وجود دارند که هیچ معیاری برای دستمزد و امنیت و سلامتشان وجود ندارد. بیش از یک میلیون تن فروش زندگی ماقبل برده داری را می گذرانند. میلیون ها زن خانواده های کارگری بعنوان کارگر بی اجر و مزد فرزندان کارگر آینده را برای نظام سرمایه تر و خشک و با فلاکت بزرگ می کنند. کل این بخشهای مختلف طبقه کارگر فاقد شکل و اتحاد پایدار کارگری اند و سقف محکم و ابزاری برای دفاع از معیشت و سلامت و امنیت و حرمت انسانی شان وجود ندارد. در چنین شرایط به شدت ناگوار و تکان دهنده است که طبقه کارگر با تمام ابعادش به جنگ افزایش دستمزدها ولو تا حد خط فقر یعنی همان ۶-۵ میلیون تومان می رود.. ←

آزادی
برابری
حکومت کارگری

فصل دستمزدها...

جنگی که در آن طبقه کارگر هنوز به شکل و اتحاد پایدار کارگری دست نیافته است. اتحادیه و سندیکا و شوروی مستقل کارگری هنوز وجود ندارند و یا تلاش برای آن هنوز در نطفه است. مجامع عمومی کارگی به سنتی پایدار تبدیل نشده است. پراکندگی صفوف طبقه کارگر با این وسعت و حجم عظیم انسانی، بشدت دردناک است.

در چنین شرایطی حرف از افزایش دستمزد ولو در حدیکه بخشی از خود بورژوازی را "منطقی" می نامد، بی معنی است.

تجارب تا کنونی از قبیل مسابقه تعیین میزان واقعی افزایش دستمزد متناسب با گرانی و تورم و خلاصی از گرسنگی و فلاکت، صدور قطعنامه های مکرر، جمع آوری امضا، اکسیون چند نفره جلو مجلس و وزارت کار و غیره تا حالا کارساز نبوده و این معضل تاریخی و قدیمی بجای خود باقی مانده است. موقعیت کنونی طبقه کارگر نشان داده است که میدان مبارزه برای افزایش دستمزد طبق ادعا و یا بهتراست بگویم پروپاگاندا فریبکارانه ی بخشی از بورژوازی در دولت و مجلس و خانه کارگر و شوراهای اسلامی یعنی ۴ و ۵ برابر شدن حداقل دستمزد، سر میز مذاکره و نمایش مسخره ی نمایندگان بورژوازی و کارفرماها نیست. انتظار اینکه از این شو ضد کارگری نفعی

به کارگر برسد بیهوده است. در نتیجه نهایت کار به همان ۲۰ و ۳۰ درصد افزایش حداقل دستمزد ختم می شود. کار ارزان تنها با وجود کارگر خاموش ممکن است. در سکوت و یا گلایه های ضعیف اینجا و آنجا در میان طبقه کارگر، بورژوازی ایران تا کنون بیشترین سود و انباشت عظیم سرمایه را برای خود حاصل کرده است. با وجود بحران اقتصادی و سیاسی جمهوری اسلامی، بورژوازی ایران برخلاف ننه من غریبم در آوردن بخشهایی از آن و تظاهر به ورشکستگی برای بالان کشیدن دستمزد کارگران تحت عنوان حقوق های معوقه و غیره سود کلانی از حاصل نیروی کار را به جیب می زنند. بازی بخش خصوصی و دولتی و گویا یکی خوب و دیگری بد است و یا واردات کالای ارزان و بی رویه و کساد بازار کالای خودی... هیچ تاثیری در سودآوری کلان سرمایه در نتیجه ی کار ارزان نداشته است. همه ی بخشهای سرمایه خودی و غیر خودی، خصوصی و دولتی و نظامی و غیره در حقیقت همه در نتیجه ی موقعیت ناگوار طبقه کارگر، مدام استثمار کارگر را تشدید و کارگر را بیحقوق نگه می دارند، تشکل مستقل کارگری را مانع و تلاش برای آن را سرکوب می کنند...

همه بخشهای خود و در همه ی عرصه ها ندارد. برای جلوگیری از تشدید استثمار و بیحقوقی و نجات از گرسنگی محض تنها یک راه وجود دارد و آنهم تشدید و گسترش مبارزه اقتصادی در تمام وجوه آن است. بنا بر این راه حل در درون خود طبقه کارگر شاغل و بیکار و کودکان کار و زنان بی اجر و مزد کارخانگی و تن فروشان و غیره است.

در این جدال طبقه کارگر به سازماندهی آگاهانه ی مبارزه اقتصادی، گرفتن معوقه ها، افزایش دستمزدها، امنیت شغلی، بیمه بیکاری، تشکلهای توده ای و مستقل کارگری، پس زدن تشکلهای بی آبروی خانه کارگر و شوراهای اسلامی، ایجاد صندوق های همیاری، تعاونی های کارگری، کار در محلات و ابتکارات کارگری برای کمک به خانواده های گرسنه و بیکار و بی پناه بجای تحقیر آنها با دادن صدقه ی بنگاه های دولتی و مذهبی... نیاز دارد. (شرم آور است وقتی یکی از همین بنگاه ها مدعی شده است که بهر نفر خانواده گرسنه ماهی ۴۰۰۰ تومان صدقه داده است!)

همچنین برای جلوگیری از تباه شدن زندگی کودکان و سالمندان در نتیجه ی گرسنگی و بی دارویی، تشکیل کمیته های مردمی محلات به مثابه ی مراجع قابل اعتماد کارگران و زحمتکشان و محرومان ساکن محلات، ایجاد تعاونی

های مصرف با ارائه نیازمندیهای اولیه و ابتدایی رفع گرسنگی، ایجاد آشپزخانه های محلات با جمع آوری کمک نقدی و جنسی از داراها و انسانهای شرافتمندی که دستشان به دهندشان میرسد برای تغذیه کودکان و محرومان گرسنه و مریض و محتاج و ده ها ابتکار دیگر که بدون آن ها طبقه کارگر نه می تواند خود را نجات دهد و نه می تواند ناجی جامعه باشد. طبقه کارگر و پیشروان ورهبران کارگران با انجام این اوامر و وظایف کارگری و انساندوستانه و آزادیخواهانه ی مرکب، به طبقه ای توانا برای مطالبات اقتصادی و رفاهی و آزادیخواهانه خود تبدیل شده و خصوصیت و تصویر واقعی رهبری و صاحب جامعه بودن را ولو الان دستی در قدرت ندارد به جامعه نشان می دهد. با این تصویر و اقدامات متعدد و مرکب، طبقه کارگر و رهبران می توانند اعتراضات اجتماعی را هدایت و رهبری کنند و تحت پرچم سیاستهای کارگری، آزادیخواهانه، انساندوستانه و رهاییبخش خود درآورند.

اعتصابات کارگری چند ماه اخیر هفت تپه و فولاد...، یک تجربه تاریخی مهم و طلیعه چنین تحرک طبقاتی و مبارزه اقتصادی طبقه کارگر را نشان داد. در دل این مبارزات اقتصادی که علیه حقوق های معوقه و تعرض کارفرما به سطح معیشت کارگران و تهدید کارگران به

تعطیلی مراکز کار به بهانه ورشکستگی و یا خصوصی سازی و غیره، شروع شده است، ما شاهد اتحاد، همبستگی طبقاتی و ارتقای آگاهی کارگران به منافع خود، لزوم تشکل مستقل و اتحاد کارگری و عروج رهبران آگاه تر، شرکت خانواده های کارگری در مبارزات کارگران، جلب توجه و حمایت مردم زحمتکش شهر و محلات... بودیم. تداوم این روند و گسترش آن به مراکز بزرگ و کوچک دیگر کار و تامین همبستگی طبقاتی و سراسری، گسترش به محلات کارگری، ایجاد تعاونی ها و صندوق های همیاری و دیگر ابتکارات کارگری در محل های کار و محلات زندگی، تضمین کننده یک گام پیشروی و تعرض طبقه کارگر حداقل برای دفاع از سطح معیشت، علیه دستمزدهای معوقه، علیه دستمزد نازل و زیر خط فقر و تباهی زندگی کارگران شاغل و بیکار و کودکان کار و تلاشی خانواده های کارگری است. در چنین شرایطی باید چندین برابر بر تشدید مبارزه اقتصادی طبقه کارگر و در دل آن تامین خودآگاهی بیشتر و همبستگی طبقاتی و تشکل مستقل کارگری تاکید کرد و پای فشرد.

این تنها راه افزایش دستمزدها نه الزاما تا یک ماه دیگر و تا اسفند ماه، بلکه مستمرا و در حد همان "منطق" بورژوایی است که بخشا خود به آن اذعان دارند.

مرکز بر جمهوری اسلامی زنده باد سوسیالیسم

گزارشی از ۸ مارس ... مراسم با موزیک زنده توسط افشین و اسلاید شویی از بزرگداشت روز جهانی زن در ایران، ادامه پایان یافت.

بلژیک تشکیلات بلژیک حزب از فعالین کارزار سه روزه ای بودند که از سوی "سازمان زنان هشت مارس ایران-افغانستان" در چهلمین سالگرد تظاهرات زنان علیه حجاب اجباری در سال ۱۳۵۷، در سه شهر هامبورگ (آلمان)، ین هاخ (هلند) و بروکسل (بلژیک) برگزار شد. در روز اول در هامبورگ تجمعی در مقابل کنسولگری جمهوری اسلامی ایران پس از سخنرانی و قرائت بیانیه‌ها، یک گروه نوازندهی آلمانی آهنگ‌هایی زیبا و انقلابی را برای حضار اجرا کردند.

در روز دوم، تجمع در نزدیکی ایستگاه مرکزی شهر "ین هاخ" ("لاسه" به زبان فرانسوی) در هلند آغاز شد. تعدادی از فعالین حقوق زنان به نمایندگی از تشکلهای و گروه‌های مختلف هلندی و غیر هلندی برای شرکت کنندگان سخنرانی کردند. اجرای سرودهای اعتراضی و مترقی توسط دو زن هلندی و سخنرانی جسورانهی زنان از ایران و افغانستان، از نکات قابل توجه این تجمع بود. شرکت کنندگان سپس به سمت دیوان بین‌المللی دادگستری لاهه حرکت کردند و در مسیر تظاهرات اعلامیه

پخش کردند و شعار سر دادند. در مقابل دیوان بین‌المللی دادگستری نیز شرکت کنندگان به اجرای سرود دسته جمعی پرداختند. در روز سوم، هشتم مارس، در بروکسل جمعیت چشمگیری به خیابان آمده بودند تا در تظاهرات این روز شرکت کنند. شرکت کنندگان در کارزار سه روزه قبل از این تظاهرات به مدت بیش از دو ساعت در مقابل سفارت ایران تجمع کردند و علیه رژیم منفور جمهوری اسلامی شعار داده و سخنرانی کردند. خوانندهی معترض افغانستانی، شکیب مصدق، هم سرودی را برای حاضرین اجرا کرد. در ادامه تجمعی کوتاه در مقابل سفارت آمریکا در اعتراض به هرگونه دخالت‌های این کشور در امور داخلی ایران، برگزار شد.

این کارزار سه روزه، با شرکت در تظاهرات چندین هزار نفری در بروکسل از مرکز شهر تا ساختمان اصلی اتحادیه اروپا و برگزاری جشن در یک مرکز فرهنگی این شهر، به کار خود پایان داد.

اعضای حزب حکمتیست در طول این سه روز حضوری فعال داشته و به پخش اعلامیه‌های حزب و حمل پلاکارد پرداختند.

گوتنبرگ در گوتنبرگ سوئد، اعضا و فعالین حزب همراه با فعالین سازمان رهایی زن در تظاهرات ۸ مارس این شهر شرکت داشتند.

کلن واحد کلن تشکیلات آلمان حزب، به مناسبت روز جهانی زن، برنامه خود را روز جمعه ۸ مارس، برگزار کرد. در این برنامه، ثریا شهابی، در مورد نقش جنبش زنان، تحت عنوان "جنبش رهایی زن و انقلاب آتی" و سپس مینا زرین، از چهره‌های حقوق زنان، سخنرانی کردند. سخنرانان در مورد هشت مارس بر پیشروی جنبش چپ و سوسیالیستی در این عرصه، در ایران و در جهان، تاکید کردند. در ادامه تریبون آزاد، اعلام شد و شرکت کنندگان در مورد مسئله زن، از زوایای مختلف صحبت کردند.

در این برنامه از شرکت کننده گان پذیرایی شد و سپس با موزیک و رقص، به پایان رسید.

هامبورگ واحد هامبورگ تشکیلات آلمان، در تظاهرات کارزار سه روزه شرکت داشت.

اشتوتگارت واحد اشتوتگارت حزب در

آلمان به همراه فعالین سازمان رهایی زن در مراسم ۸ مارس که به فراخوان گروه زنان اشتوتگارت آلمان متشکل از، سازمان ها و احزاب رادیکال و چپ و حقوق بشری و محیط زیست، بود شرکت داشتند. این مراسم در ساعت ۴ و نیم بعدازظهر با تئاتر مشترک فعالین سازمان رهایی زن و حزب حکمتیست (خط رسمی) و گروه جوانان اشتوتگارت به زبان آلمانی شروع شد. سناریو نویس مریم رضانی گیوی و کارگردان مهبران رضانی گیوی در این نمایش وضعیت فعالین و مدافعان زن زندانی در ایران، عدم برابری حقوقی، و نابرابری وضعیت شغلی، و توحش حاکم بر جامعه اختناق زده ایران و جایگاه زن را بیان کرده و برای حاضرین به نمایش درآوردند. این نمایش با استقبال صدها نفری که در تجمع شرکت کرده بودند روبرو شد. شعارهای این نمایش "نه به زندان شکنجه اعدام"، "دستمزد برابر"، "موقعیت شغلی برابر"، "بیمه بیکاری برای همه"، "حقوق های معوقه باید سریعاً پرداخت شوند"، "بیمه مکفی برای همه"، "زنان زندانی، زندانی سیاسی آزاد باید گردند"، "حضور زنان در استادیوم ورزشی باید آزاد باشد"، "جنبش ما، رهایی زن"، "هشت مارس، روزاتحاد ما"، "زنان، کارگر، معلم، دانشجو، اتحاد اتحاد" و "آزادی برابری، اتحاد جهانی" بودند. در ادامه جریانات مختلف شرکت کننده در مراسم با سخنرانی، نمایش، رقص و... این روز را ارج نهادند. سپس تمامی شرکت کنندگان با شعارهایی در گرامیداشت هشت مارس به طرف مرکز شهر دست به راهپیمایی زدند.

زنه باد هشت مارس روز جهانی زن تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست(خط رسمی) مارس ۲۰۱۹

پیشیه هکمت

حزب حکمتیست (خط رسمی)

www.hekmatist.com

سر دبیر: فواد عبداللهی
fuaduk@gmail.com

تلگرام حزب
[@HekmatistKhateRasmi](https://t.me/HekmatistKhateRasmi)

تماس با حزب

دبیرخانه حزب

hekmatistparty@gmail.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

مسول تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

مسول دفتر کردستان حزب: مظفر محمدی

mozafar.mohamadi@gmail.com

گزارش تجمع اعتراضی لندن در حمایت از کارگران و فعالین کارگری در زندانی

تشکیلات حزب حکمتیست - خط رسمی (واحد لندن)

پیرخضری انجام داد که بخش کوتاهی از آن را در بخش خبری تلویزیون پخش کردند.

به علاوه رادیو پیشه نگ هم مصاحبه ای را به زبان کردی با ایشان انجام داد.

در پایان تجمع کنندگان ضمن ابراز نگرانی شدید در قبال وضعیت اسماعیل بخشی و سپیده قلیان، وعده تجعات بعدی و متوالی تر را تا آزادی آنها و تمام کارگران و فعالین کارگری دادند.

تشکیلات لندن حزب حکمتیست - خط رسمی

جمعه دهم اسفند برابر با یکم مارس ۲۰۱۹

آوردن پلیس به محل سعی کردند خلائیدر کار ما ایجاد کنند که نتوانستند.

مراجعه کنندگان ایرانی زیادی برای کارهای مختلف اداری به کنسولگری آمده بودند که بعد از بیرون آمدن از ساختمان با عکس و فیلم گرفتن و دست تکان دادن و جلو آمدن و حرف زدن در مورد اسماعیل بخشی و سپیده و ... اعلام حمایت میکردند از کارگران زندانی در ایران که این حرکتها خود نسبت به گذشته یک تغییر در برخورد ایرانیانی که به کنسولگری مراجعه میکنند، بود.

تلویزیون اینترنتشنال گزارشی از تجمع به همراه مصاحبه ای با رفیق بختیار

به فراخوان تشکیلات لندن حزب حکمتیست - خط رسمی، تجمعی اعتراضی در روز جمعه یکم مارس برای آزادی اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و سایر کارگران زندانی و فعالین کارگری در ایران، مقابل کنسولگری جمهوری اسلامی در لندن برگزار شد.

از ابتدای تجمع، شرکت کنندگان با تکرار مکرر شعار کارگر زندانی آزاد باید گردد، اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و ... آزاد باید گردند، رو به کنسولگری خواهان آزادی بی قید و شرط این کارگران و فعالین کارگری شدیم.

کارمندان کنسولگری به جنب و جوش افتادند و با

نه قومی، نه مذهبی، زنده باد هویت انسانی!